

عنوان مقاله:

اعتباریابی و پایایی سنجی نسخه فارسی پرسشنامه ذهنی سازی

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی بالینی، دوره 12، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

الهه دروگر - روان شناسی بالینی، دانشگاه علم و فرهنگ، تهران، ایران

علی فتحی آشتیانی - دانشگاه علوم پزشکی بقیه الله

عماد اشرفی - استاد یار گروه روانشناسی دانشگاه علم و فرهنگ، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

چکیده مقدمه: ذهنی سازی، توانایی فرد در تعبیر حالات ذهنی خود و دیگری است. هدف پژوهش حاضر اعتباریابی و پایایی سنجی نسخه فارسی پرسشنامه ذهنی سازی در جامعه ایرانی بود. روش: پژوهش در زمره پژوهش‌های توصیفی-همبستگی بود. نمونه شامل 272 نفر از دانشجویان بود که به روش نمونه گیری خوشه‌ای انتخاب شدند. به منظور بررسی اعتبار واگرا و همگرا از مقیاس ذهن آگاهی، پرسشنامه دلبستگی، مقیاس اضطراب-افسردگی بیمارستانی و پرسشنامه عملکرد بازتابی، استفاده شد. برای استخراج نتایج، ضریب آلفای کرونباخ، تحلیل عاملی اکتشافی، تحلیل عاملی تاییدی و همبستگی چند متغیره استفاده شد. یافته‌ها: تحلیل عاملی تاییدی نشان داد که الگوی دو عاملی پرسشنامه از برازش قابل قبولی با داده‌ها برخوردار است. آلفای کرونباخ برای عامل اطمینان 0/88 و برای عامل عدم اطمینان 0/66 بود. مولفه‌ی اطمینان با اضطراب-افسردگی، سبک دوسوگرا و دلبستگی ایمن رابطه معنادار داشت و اعتبار همگرایی این مولفه را نشان می‌دهد. عدم اطمینان هم با اضطراب - افسردگی و ذهن آگاهی، سبک دلبستگی اجتنابی و دوسوگرا رابطه معنادار داشته و اعتبار همگرا را نشان می‌دهد. بین دو مولفه‌ی اطمینان و عدم اطمینان همبستگی منفی و معناداری مشاهده شد. نتیجه گیری: پرسشنامه ذهنی سازی از اعتبار و پایایی قابل قبولی در جامعه دانشجویی برخوردار است و می‌تواند ابزار معتبری برای ارزیابی توانایی ذهنی سازی باشد.

کلمات کلیدی:

ذهنی سازی، اطمینان، عدم اطمینان، تحلیل عاملی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1166912>

